

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์สที่มีต่อความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ จะมีระดับลดลง ภายหลังจากได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวของโรเจอร์ส

2. ความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวของโรเจอร์ส จะมีระดับต่ำกว่าความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศที่ไม่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวของโรเจอร์ส

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ในความดูแลของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ที่มีอายุระหว่าง 12 - 16 ปี โดยคัดเลือกจากผู้ที่ได้รับคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวล STAI (Form Y) ของ สปีลเบอร์เกอร์และคณะ (1983) ซึ่งแปลโดยผู้วิจัยที่ได้คะแนน จากแบบวัดความวิตกกังวลใกล้เคียงค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดโดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการนำไปหาค่าอำนาจจำแนกในกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูงและวิตกกังวลต่ำเป็นเกณฑ์ จากนั้นผู้วิจัยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน และกลุ่มตัวอย่างสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย โดยแบ่งดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้แก่ เด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ที่อาศัยในบ้านแรกรับ ในความดูแลของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก จำนวน 8 คน

กลุ่มควบคุม ได้แก่ เด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ที่อาศัยในบ้านอุ่นรัก ในความดูแลของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก จำนวน 5 คน และที่อาศัยในโรงเรียนกศน.ศรีชุมภักดี ในความดูแลของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก จำนวน 3 คน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (pretest - posttest control group design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดความวิตกกังวล STAI (Form Y) ของ สปีลเบอร์เกอร์ และคณะ (1983) ที่นำมาแปลและดัดแปลงให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง มีความยาวทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 STAI Form Y-1 คือ แบบวัดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์

ส่วนที่ 2 STAI Form Y-2 คือ แบบวัดความวิตกกังวลประจำตัว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขึ้นก่อนการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูลและทำวิจัย พร้อมทั้งขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

1.2 ภายหลังจากได้รับการอนุมัติแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบ้านพักเพื่อแนะนำตนเอง และชี้แจงรายละเอียดเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลและทำวิจัย ในบทบาทของนักจิตวิทยาและอาสาสมัครของศูนย์ฯ

1.3 ผู้วิจัยจัดตารางเวลาเข้าบ้านพัก อย่างน้อยอาทิตย์ละ 2 ครั้ง เพื่อศึกษาแฟ้มประวัติเด็กหญิงที่ถูกส่งเกินทางเพศ คัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งสร้างความคุ้นเคยกับกลุ่มเด็กหญิงที่ถูกส่งเกินทางเพศ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยไม่สามารถคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดเดิมได้ จึงพยายามหากกลุ่มตัวอย่างจากแหล่งอื่น และปรับเกณฑ์การคัดเลือกใหม่ จนในที่สุดได้กลุ่มตัวอย่าง 16 คน ตามเกณฑ์การคัดเลือกที่ปรับใหม่

1.4 ผู้วิจัยเก็บผลการตอบแบบวัดความวิตกกังวล เป็นการทดสอบครั้งแรก โดยเก็บผลการตอบแบบวัดเป็นรายบุคคล ครั้งละประมาณ 1-3 คน

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส แต่มีการนัดหมายเวลาในการขอความร่วมมือ ตอบแบบวัดความวิตกกังวล ในช่วงระยะเวลาของเวลา 1 เดือน เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง และภายหลังจากสิ้นสุดการทดลองกลุ่มควบคุมจะได้เข้าร่วมกลุ่มพัฒนาตนเองที่ผู้วิจัยจัดขึ้น

2.2 กลุ่มทดลองจะได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส โดยผู้วิจัยให้การปรึกษาด้วยตนเองเป็นรายบุคคล รายละ 12 ครั้ง ครั้งละประมาณ 1 1/2 ชั่วโมง อย่างน้อยวันเว้นวัน หรือมีการปรับเปลี่ยนวันในการเข้าร่วมการปรึกษาตามกิจกรรมและการพบแพทย์ของผู้มาปรึกษา โดยกลุ่มทดลองจะมีการประชุมพิเศษเกี่ยวกับการเข้าร่วมการปรึกษา เพื่อชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ของการวิจัย และสร้างความคุ้นเคยจากนั้นกลุ่มทดลองจะผ่านกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามโปรแกรมที่กำหนด เมื่อจบการปรึกษาของกลุ่มทดลองแต่ละคน ผู้วิจัยนำแบบวัดความวิตกกังวลให้กลุ่มทดลองทำอีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวล ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-dependent test)
3. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยการทดสอบค่าที (t-independent test)
4. วิเคราะห์ข้อมูลตีความ แยกแยะ และสรุปผล ที่ได้จากการปรึกษารายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส ตามกรอบแนวคิดทฤษฎีการปรึกษารายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ฉ)

ผลการวิจัย

1. ภายหลังจากทดลอง ความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์สมีระดับลดลงกว่าก่อนได้รับการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ภายหลังจากทดลอง ความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวของโรเจอร์ส มีระดับต่ำกว่าความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ที่ไม่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวของโรเจอร์ส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. ปัจจัยที่แตกต่างกัน เช่น ระยะเวลาการถูกล่วงเกิน จำนวนครั้ง สัมพันธภาพระหว่างผู้กระทำ บุคลิกภาพเดิม สัมพันธภาพในครอบครัว ฯลฯ ส่งผลกระทบต่อความผิดปกติทางจิต ที่รุนแรงต่างกันต่อเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ แต่การควบคุมตัวแปรดังกล่าวในทางปฏิบัติไม่สามารถทำได้ เนื่องจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในวัยดังกล่าวที่อาศัยในหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับเด็ก มีจำนวนน้อยกว่าจะคัดเลือกด้วยเกณฑ์ที่มีรายละเอียดมาก

2. ควรมีการฝึกประสบการณ์การบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวโรเจอร์สในผู้วิจัยมากขึ้น เพื่อความเชี่ยวชาญในการบริการการปรึกษาที่เอื้ออำนวยบรรยากาศของการเติบโตและงอกงามได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากผลกระทบของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกล่วงเกินทางเพศ เป็นบาดแผลทางใจที่ฝังรากลึกและเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก นักจิตวิทยาการปรึกษาที่สนใจจะให้การปรึกษากลุ่มนี้ควรที่จะศึกษาและมีความชำนาญเป็นพิเศษ

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาวิจัยมีการย้ายที่อยู่ การติดตามผลการลดความวิตกกังวลในระยะยาวในงานวิจัยนี้จึงไม่สามารถทำได้

ข้อเสนอแนะ

1. น่าจะมีการนำกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มาใช้กับเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ภายหลังจากได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นรายบุคคลมาในระยะหนึ่งแล้ว เพื่อช่วยให้เกิดความไว้วางใจมากขึ้น เนื่องจากธรรมชาติของเด็กจะไม่ไว้วางใจกันมาก และมักจะตบตี ทะเลาะกันเสมอ

ถ้าเข้าร่วมกลุ่มในระยะแรก แต่จากการสังเกตกลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยา รายบุคคลในระยะหนึ่ง พฤติกรรมการทะเลาะ ตบตีกับบุคคลอื่นหายไป มีการสร้างสัมพันธ์ภาพ ระหว่างบุคคลที่ดีขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการติดตามผลในระยะยาว หลังจากเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยา รายบุคคลตามแนวของโรเจอร์สที่มีต่อการลดความวิตกกังวล ซึ่งอาจเป็นลักษณะของการติดตามประเมินโดยแบบวัด การนัดหมายพูดคุย หรือเยี่ยมบ้าน

3. น่าจะมีการนำการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคล เข้าช่วยลดความวิตกกังวลของผู้ที่กระทำเด็กและครอบครัวของเด็กด้วย ซึ่งจากงานวิจัยพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความวิตกกังวลและผู้กระทำเด็กมักจะเคยถูกล่วงเกินทางเพศในวัยเด็กมาก่อน

4. ทักษะการมองมนุษย์ ทักษะคตินักจิตวิทยาตามแนวของโรเจอร์ส และลักษณะการบริการการปรึกษา มีส่วนเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของบุคคลมาก ดังนั้นควรจัดโปรแกรมที่มีการประยุกต์หลักการดังกล่าวสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ เพื่อช่วยพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้สามารถดูแลเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศให้สามารถลดความวิตกกังวลได้ดีขึ้น

5. นอกเหนือจากการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศแล้ว การมีบุคคลที่เป็นสื่อกลางที่เป็นเจ้าหน้าที่ เป็นบุคคลที่ดูแลเด็กใกล้ชิดสัมผัสสัมผัสครอบครัวเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ การเปิดกว้างในการเข้าไปวิจัย ช่วยให้ผู้วิจัยได้รับความสะดวก มีข้อมูลที่ชัดเจน ช่วยให้ความเข้าใจเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศมากขึ้นจากเจ้าหน้าที่บ้านแรกรับศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กทุกคน ทำให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยได้จนสำเร็จลุล่วง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย